

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na doma račun se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznaki plačuje se od četrstopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznaki jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

### „SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto . . . . .	13 gld. — kr.
„ pol leta . . . . .	6 „ 50 „
„ četrt leta . . . . .	3 „ 30 „
„ jeden mesec . . . . .	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto . . . . .	15 gld. — kr.
„ pol leta . . . . .	8 „ — „
„ četrt leta . . . . .	4 „ — „
„ jeden mesec . . . . .	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 3. marca.

Kmalu bode minulo 18 let, odkar je na Francoskem zopet republika. Marsikaj je morala prestatii oo tega časa. Monarhisti so jo že večkrat skušali podkopati. Jedenkrat so že bili prav blizu svojemu smotru, ko je bil maršal Mac Mahon predsednik republiki, vojvoda de Broglie pa predsednik ministerstvu. Le odločnosti pokojnega Gambette se je zahvaliti, za se tedaj neso posrečile nakane monarhistom. Pa tudi pozneje neso monarhisti držali križema rok, vsak napačni korak republikancev so porabili v svojo korist. Vlada je bila prisiljena celo iztirati prince, ker so preveč ruvali proti obstoječi vladavini. Morda bi že bili nasprotniki republiki dosegli svoj smoter, da so jedini mej seboj.

Še večja nevarnost pa preti republike od republikancev samih nego od monarhistov. Če opazujemo njih delovanje zlasti poslednja leta, lahko se preverimo, da ne razumijo prav svoje velike naloge. V zbornici pripravajo se mej seboj prav za malostne stvari, večkrat gre pri tem le za osebnosti, ne pa za kaka načela. Važne stvari pa ostajajo nerešene,

važne in potrebne reforme se ne morejo izvesti. Tako se važne reforme vojske ne izvedo. Baš neprestano pomnoževanje vojske v Nemčiji bi zahtevalo, da bi Francija tudi kaj več storila zaboljšanje vojske. Res, če razne liste čitamo, od nikoder ne izvemo toliko o reformah vojske, kakor s Francoskega, a žal, reforme ostajajo na papirji, ker noben vojni minister ne ostane tako dolgo, da bi je izvesti mogel. Tako se že šestnajst let pripravlja nov zakon, ki bi uredil avanzovanje v vojski. To je gotovo jako važna zadeva, a se vendar še dosedaj ni dognala, in se ne ve, kedaj se bode.

Baš kar se tiče avanzovanja, je v Franciji velika pomankljivoat. Tu hočemo opozoriti le na jeden nedostatek, ki se tiče generalitete. Sedaj sta v Franciji le dve stopinji generalov, brigadni in divizijski general. Tako ima sedaj pravi poveljnik divizije isto šaržo, kakor njegov poveljnik voja, guverner v Algieru ali pa vojni minister, ki je v Franciji več nego administrativni vodja vojaških zadev. To je v nasprotju s temeljnimi pojmi vojaške hierarhije, ki zahteva, da ima vsako višje poveljstvo tudi višjo šaržo.

Poprej je na Francoskem bila najvišja vojaška šarža maršalstvo. A sedaj žive še trije maršali. Canrobert, Mac Mahon in Beboeuf, a vsi trije neso več v aktivnej službi, ter tudi v vojni ne morejo več prevzeti poveljništva. Sedaj je vlada zopet uvela vojne nadzornike, ki so pa tudi le divizijski generali.

Kakor se govori, hoče sedanji vojni minister sčasoma za teh pet vojnih nadzornikov ustanoviti posebno šaržo generalnih kapitanov. V vojni bodo generalni kapitani poveljniki vojsk. Poleg tega se bode pa v vojni lahko generalom dala tudi maršalska čast in sicer v dveh stopinjah. Poveljniki vojsk bodo lahko dobili šaržo „commandeur-général-a“ in glavni poveljnik „colonel général-a“.

Pa še neka druga pomankljivost je v francoski generaliteti. Tako mora vsak brigadni general z 62. letom in divizijski general s 65. letom prestopiti iz aktivne vojske v disponibiliteto. Mnogo še krepkih generalov mora tako ostaviti aktivno službo in tako so v višjih šaržah vedne premembe, kar gotovo tudi ne upliva dobro na razvoj vojske. Sedanji vojni minister hoče baje tudi to nedostatnost odpraviti, toda najbrž ne bode tako dolgo ostal, da bi mogel vse to izvesti. Najbrž bode kmalu moral odstopiti, kajti Francija je v 17 letih imela 17 voj-

nih ministrov. Kakor s to zadevo, tako je tudi z drugimi reformami.

Zaradi razcepljenosti strank se vlade vedno menjajo. Tretja republika je tako obrabila že nad 100 ministrov, mej njimi več jako nadarjenih mož, ki pa neso mogli porabiti svojih zmožnostij, ker neso toliko časa ministrali, da bi bili mogli izvesti kako važno stvar. Njih delovanje je pa še vedno ovirala zbornica, katera je res pravo mesto intrig. Več republikanskih vodij ima strašno veselje, če more vreči kako ministerstvo, če tudi sami prav ne vedo, zakaj. Da pri tacih zmešnjavah državne finance pešajo, tudi ni čudno.

Najslabše posledice pa ima tako vladanje na vuanjo politiko. Nobena evropska vlada ne mara za zvezo s Francijo. Koliko so se že nekateri francoski rodoljubi prizadevali, da bi dosegli zvezo z Rusijo. V Peterburgu se pa vsem tem prizadevanjem le prijazno smehljajo, a o zvezi pa nečejo ničesar slišati. S kom pa tudi hočejo sklepati zvezo, ko nikdo ne ve, kako dolgo ostane kaka vlada. Poprej je bila še neka stalnost vsaj v predsedstvu republike, a Grevy-ja je bila prisilila zbornica, da je moral odstopiti. Tako je sedaj tudi predsednik republike zavisen od dobre ali slabe volje kake republikanske frakcije, ker monarhisti itak podpirajo slednjega, ki dela proti vladi ali pa proti predsedniku republike in torej ni baš težava dobiti kake frakcije večine proti vladi.

Veliko je pa škodovala republikanskej stranki tudi korupcija, ki se je ugnedila bila mej njo. To se je posebno pokazalo poslednji čas, ko se je vršila preiskava proti Wilsonu. Nadejamo se, da bode obsodba Wilsonova v tem oziru kaj dobro uplivala ter naredila konec takim zlorabam, ki škodujejo dobremu imenu Francije.

Monarhistom torej ne manka gradiva za napade na republiko in za svoje agitacije. Vsak tak slučaj pa znajo tudi kaj dobro porabiti. Nedavno je izšel v „Revue des deux mondes“ članek, ki je na videz pisan proti zvezi z Rusijo. Če pa dotični članek natančneje ogledamo, pa vidimo, da jedro tiči v tem, da svetu zakrije, kako neuspešna je politika republikancev in kako bi bilo treba, da se prej ko prej ustanovi monarhija. Govorilo se je, da je dotični članek pisal grof Pariški, kar je prav lahko mogoče.

Očitno sedaj monarhisti ne agitujejo zase, tem-

## LISTEK.

### Nedeljsko pismo.

Javni naš tedenski repertoire že več toliko premembe nema, kakor nekdanji dijaški jedilni listi, kajti slednji donasali so nam ob torkih željno pričakovanih cmokov, ob petkih izdatnih štrukljev, ob sredah in nedeljah mesa ali celo pečenke, na sedanjem dnevnem redu pa se stereotipno ponavljajo: Mraz, osepnice, in „Lex Liechtenstein“, trojica, za katero se pri najboljši volji ne morem nauduševati.

Mraz je tolik in tako dolgotrajen, da je že svetnike spravil iz ravnovesja. Sv. Matija ni ledu razbijal, niti ga delal, sv. Gregor pa menda sam ne ve, kako bode vzpomlad pričel, če mu ne pomaga vseh štirideset mučnikov, ki so njemu in morebiti tudi nam na srečo, par dnij pred njim. In kakor z mrazom, tako je tudi z osepnicami, ne moremo se jih znebiti, dasi smo obogateli že za par dragih skušenj. Izpoznali smo, kako drago je cepivo na Dunaji in koliko ga treba v Ljubljani, čit-

tali in čutili smo tarife raznih zdravnikov. od jednega goldinarja za osobo do dveh in celo do petaka, pričrli smo se, da izmej vseh Ljubljanskih zdravnikov, izimši iz lahka umljivih uzrokov jedinega Ehrwertha, skoro dva jednako ne cepita, čuli smo mogočne besede „o postavnih sredstvih“, ne da bi nam bila dozdevno še mogočnejša usta povedala ali vsaj prav rahlo v uho pošepetala, kaka so ta postavnja sredstva in kako se mogó izvajati. Uverili smo se žalostnim tem povodom tudi za trdno, da človeku ne zadostuje biti izberčnim gledé roditeljev svojih, temveč da treba že velike previdnosti pri svojega hišnega zdravnika izboru. Hišni zdravnik je gledé osepnic vevvažna osoba. Ako je prave „sorte“, lahko zamolči jednega ali tudi dva slučaja, kar ti je gotovo le v prid, lahko pa tudi izposluje, da pri tebi osepnice nekoliko dnij prej prenehajo, nego kje drugej. Takemu hišnemu zdravniku ni človek nikdar dovolj hvaležen in osepnice se ga le malo manj boje, kakor on njih.

„Omne trinum perfectum“. Za mrazom in sepnice pride na vrsto še „lex Liechtenstein“.

Nemojte misliti, da jo s tem v jedno vrsto stavljam z osepnicami in mrazom, Bog ne daj, tega bi si niti ne upal, to je le beseda tako nanesla. Sedaj ko vse, kar leze in gre, govori in besediči o Liechtensteinovem predlogu, tudi jaz ne smem molčati. Ne porečem sicer „niti takó, niti takó, da se ne bode reklo, da sem takó ali takó dejal“, vendar bodem povedal svoje mnenje, seveda s primerno previdnostjo. Ne bom rekel ne bev ne mev, ne „da“, ne „ne“, kakor dela velika večina ljudij, ravnajoč se po Goethejevem svetu „Seid klug wie die Schlangen!“ Kača je jako previdna stvar. Noge ima, a ne pokaže jih. Le kadar jo vržeš v ogenj, takrat pokaže svoje noge.

Premnogo ljudij je res breznožnim kačam podobnih in ker „lex Liechtenstein“ še ni pravi ogenj, se res ne ve, imajo li noge ali ne, jim li kaže pot na levo ali na desno. Duševno svojo sukušjo zapešnjajo do pod vrata in izražajo se tako diplomatično, da je Bismarck proti njim prava — muha. Kaj bi tudi ne? Nevarnost in skušnjava preži na vse strani. Jaz sem sam v zadregi. Ne umejem sicer v svoji

več le bolj razkrivajo napake republike. Na ta način vzbujajo nevoljo mej narodom. Pri zadnjih občnih volitvah za zbornico se je bilo pokazalo, da so republikanci bili zgubili že precej zaupanja. Pri dopolnilnih volitvah v nedeljo pa smo tudi videli, da francoski narod ni nič prav zadovoljen s sedanjim položajem. To se je videlo v tem, da je general Boulanger dobil toliko glasov, dasi niti voljen biti ne more. Volilci, ki so volili Boulangerja neso hoteli, da bi je zastopal v zbornici, ampak so le izrekli s tem nekak protest proti sedanjim notranjim razmeram. Kak pomen pa ima vsa stvar pa še danes soditi ne moremo, ko še ne vemo, kdo je prav za prav pravi začetnik agitacije za Boulangerja in v kaki zvezi je z njo general sam.

Monarhistični žurnalista Thibaut trdi, da je on sam pravi početnik vseh agitacij za Boulangerja, da je sam organizoval vse agitacijske odbore. To pa ni verjetno, kajti za agitacijo treba denarja, in ne ve se, od kod bi ga dobil. Sodi se, da ga je general sam preskrbel, ker hoče na ta način priti do veljave, postati s časom diktator. Potem takem bilo je to le nekak plebiscit za sedanjo vlado. Mogoče, da Boulangerja podpirajo nekateri imperijalisti, katerim ni na tem ležeče, kdo je cesar, ampak da je le Francija cesarstvo. Prejšnji čas so pa radikalci tudi mnogo storili zanj, da je postal slaven.

Če se bode posrečilo nasprotnikom republike, jo podkopati, je pa še vendar vprašanje. Morda bodo taki dogodki republikancem vendar le oči odprli, da je treba sloge, da bodo začeli delati za stvar in se ne bodo bavili le z osobnostmi. Francija bi potem si polagoma pridobila veljavo. Če bi bilo več stalnosti, bi tudi druge države premagale svoje predsodke proti republiki. Če bi se pa le posrečil nasprotnikom preobrat, pa tudi ne bo na škodo vnanji veljavi Francoske, bodi že kraljestvo ali pa cesarstvo. Njen glas bi se potem uvaževal v Evropi. Vsekako to notranje gibanje utegne imeti še dobre nasledke, ker pozornost francoskih domoljubov obrača na razne pomanjivosti in napake.

### Prisilno zavarovanje.

(Dalje.)

Preiti mi je sedaj k drugi stvari, katera tako silno vznemirja gospoda profesorja. To so upravni troški zavarovalnic. Da dokaže, kako grozno drage so uprave zavarovalnic, vzel je v roke letnik 1887. Ehrenzweigovega „Assicuranz-Jahrbuch“ in poiskal si tam bilančne številke zavarovalnice, katera mu je prirastla posebno k srcu. Žal, da si je gospod utemeljeval sestavi številke tako, kakor so njemu prihajale najbolje prav, in ne faktičnim razmeram primerno. Bruttodohodkov navaja, da je imel omenjeni zavod 624.645 gld. v tem, ko je iz omenjene knjige prav jasno razvidno, da jih je imel 880.683 gold. Gospod profesor izpustil je 256.038 gold. za pozavarovanje, ko da bi s tem zneskom zavarovalnica ne bila imela nikacega posla, v tem, ko je znano, da zavarovalnicam pozavarovanje napravlja več in komplikovanejšega pisarničnega poslovanja, ko direktno zavarovanje in da ima zavarovalnica z vso v pozavarovanje odstopljeno premijo isti direktni pisarnični posel, ko s premijo, katero pridrži na lastni račun. Potem mu je seveda bilo lahko mogoče izračunati, da je ta zavarovalnica potrebovala za upravne troške 43%, kar pa ni res,

preprostosti, zakaj se nam je potezati za Liechtensteinov predlog. Nevarnosti za vero ne vidim nikjer, pač pa z grozo gledam v bodočnost, uvažuje, da ako se morejo že sedaj učenci na ljudskih šolah Ljubljanskih hkratu kar po štirinajst strani krščanskega nauka učiti, bodo menda potem, po vsprejetem Liechtensteinovem receptu, že takoj v prvem razredu premlevali sv. Avguščina duhovite spise in filozofska premišljevanja.

Ko bi tudi ne imel takih in še tehtnejših pomislikov proti rečenemu predlogu, bi vendar ne hotel izreči se zanj, ker bi potem ne imel miru pred raznimi nabiratelji podpisov, mej katerimi se v prvi vrsti odlikuje znana grofica, ki je nekda prevzela misijo, da v Ljubljani nabere veliko število podpisov za predlog Liechtensteinov. Pravi se sicer „mulier taceat in ecclesia“, torej dosledno tudi v politiki, a kaj hočete, krasni naš spol, ne da bi bil kdaj čital Johna Stuarta Milla, emancipuje se vedno bolj in peticije in resolucije so jim bolj na roko, nego kuhinjsko žezlo.

Saj pa je tako tudi prav, kajti ko bi čakali na tukajšnje konstitucionalno društvo, bi peticije

kajti potrebovala je 28% bruttodohodkov. Da pa ne bode kdo mislil, da je vseh teh 28% šlo v žepu potujočih agentov, uradnikov in generalnih zastopnikov, omenjam tu, da se je od 156.990 gld. porabilo za uradniške plače le 76.143 gld., v tem ko so drugi izdatki — n. pr. za samo poštnino 10.262 gld. — bili le posledica tako komplikovanega poslovanja, kakoršno je zvezano z zavarovalnicami in kakoršnega odpravile ne bodo niti državne niti deželne zavarovalnice. Ako gospod profesor ne privoščiči življenja potujočim agentom, uradnikom in generalnim zastopnikom in miluje uboge zavarovance, da morajo skrbeti zanje v „obliki previsoke premije“; tedaj mu pač lahko odgovorim, da so veliko bolje milovanja vredni ubogi davkoplačevalci, ki morajo z neprestano rastočimi in v resnici občutljivimi davkovskimi bremenami skrbeti zato, da živé — se ve da tudi raje dobro, nego slabo — oni nižji in višji uradniki, ki sestavljajo silno dragi državni organizem. O davkih pritožujejo se kmetiški posestniki; o zavarovalnih premijah pa nikdar, kajti té se jim zdé potrebne. Še le, ko bi se gospodom oznanjevalcem — po njihovih mislih — zveličalne ideje prisilnega zavarovanja posrečilo doseči, da bi se zavarovalna premija morala plačevati v obliki davka, — še le tedaj bi zavarovanje postalo priskutno in nepopularno. Doseglo bi se torej ravno nasprotno od nameravanega.

Pa poglejmo, če bi deželna prisilna zavarovalnica poslovala res ceneje od privatnih zavarovalnic. Kdor količkaj pozna zavarovalni posel, ta mi bode pritrtil, da se isti ne dá urediti birokratski. Dežela, tudi ko bi uvela prisilno zavarovanje, morala bi torej, ako bi hotela v resnici doseči kaj uspeha, svoj zavarovalni urad urediti po istih načelih, po katerih so urejene privatne zavarovalnice. Ako torej kdo misli, da bi dva ali k večjemu trije uradniki pri zavarovalnem oddelku deželnega urada zadostovali, da bi vodili zavod, pri katerem bi bilo zavarovanih — po podatkih c. kr. statistične osrednje komisije objavljenih leta 1884 — 79203 hišnih in vsaj trikrat toliko gospodarskih poslopij, pač dokazuje, da o zavarovalnem poslu nema pravega pojma. Poglejmo, koliko časa bi se potrebovalo samo zato, da se zapišejo 79203 imena. Kdor je hiter pisalec, v stanu je, ako piše brez prenehanja in na pamet, zapisati v minuti deset krstnih imen in primkov. Ker pa nikomur ni mogoče pisati po nekoliko ur neprenehoma in ker bi bilo gorenjih 79203 imen treba iskati še le po prvotnih spisih, da se prepisejo v knjige, gotovo je, da se vsled tega pisanje tako zadržuje, da se more v minuti napisati le pet imen, tedaj v jedni uri 300 imen. Računimo na dan osem uradnih ur — pri deželnih uradih imajo jih le po šest — tedaj bi jeden pisalec na dan mogel zapisati 2400 imen; ali za 79203 imena potrebovalo bi se 33 dnij, tedaj, ako se računijo nedelje in prazniki, jeden mesec in 8 dnij. Kje ostane potem spisovanje zavarovalnih pogodb, kje upisovanje v zavarovalni kataster, kje saldovanje plačil, kje knjigovodstvo in kje vsa ostala dela, katera tu navajati bi segalo predaleč. Da dokažem, kako optimistično računí gosp. profesor Šuklje upravne troške, navesti hočem le še, koliko uradnikov bi se potrebovalo s početka samo za pisanje zavarovalnih pogodb. Hiter pisalec napiše po pet zavarovalnih pogodb v jednej uri. Za 79203 zavarovalne pogodbe

ne bile tako hitro podpisane, potrebno je torej bilo, da omenjena grofica mesto njega deluje in to z izredno neumornostjo. Pri tem pa se jej je pripetila smešna neprilika. Na peticijo, katero bi imele podpisati izključno „die besorgten Mütter“ nabrala je toliko podpisov „devic v srpanu“, da je že vse polno hudomušnih dovtipov, kajti „skrbne matere“ in „device“ to je vendar „contra dictio in adjecto“, četudi nihče ne bode ugovarjal, da bi „device v srpanu“ res rade bile že „skrbne matere“.

Pobiranje omenjenih podpisov napravilo je mnogo hrupa v nasprotnem ostrogu, kajti za osodepolnimi gardinami se je marsikdo na milost in nemilost udal, ki sicer v kazinski družbi svojo hrabrost na debele prodaja. Za-me pa je dogodek ta dražesten prizor, katerega le nekoliko greni vest, da je baje napominana visokorodna gospa začela stopati v korake nekdanje glasovite „Uršike“. Jeli to resnica, prepričali se bodo najprej oni, ki bodo novodobne Egerije upliv čutili, meni pa je to nov dokaz, da Bog na nas še ni pozabil, kajti kogar On ljubi, tega tudi tepe S.

bilo bi torej potreba 15840 ur ali 1980 dnij, tedaj — ako odštejemo 66 nedelj in praznikov ter računimo leto z 299 uradnimi dnevi — šest let, 6 mesecev in 3 dnij ali z drugimi besedami: samo s pisanjem zavarovalnih pogodb imelo bi več kot šest uradnikov leto dni posla dovolj. To kar velja o zavarovalnih pogodbah, velja v tem večje meri še o oglasilih, katera imajo biti temeljne listine o sklenjenem zavarovanju. Naj se mi ne ugovarja, da bode oboje to delo končano v početku jedenkrat za vselej. To je čisto napačna mnenje, kajti pri zavarovalnih predmetih vrše se neprenehoma premembe in z vsemi temi premembami treba je zavarovalnicam računati.

Pa poglejmo, kako si dalje misli gospod profesor Šuklje uredbo prisilne zavarovalnice. Pred vsem hoče pobiranje premij oddati davkarijam ter plačati zato državi neko provizijo. Negledé na to, da — kakor sem že omenil — s tem zavarovalna premija zadobi odium davka, bila bi taka uredba že zaradi tega obžalovanja vredna, ker bi provizijo, katero sedaj uživa zastopnik — učitelj, trgovec, kmet — in s katero si vendar zboljšuje nekoliko svoje dohodke, dobivala država, katerej mora že tako vsak državljani posredno in neposredno plačevati velike davke. Res je, da bi morebiti država oskrbljevala izterjevanje zavarovalnin ceneje, ko se godi to sedaj; a da bi storila to mnogo ceneje, ne verujem, kajti davkarije imele bi z zavarovalnim poslom, čegar točna evidencija je neobhodno potrebna, silno veliko opravka in bi se skoro gotovo pri posamičnih davkarijah moralo osobje pomnožiti vsaj za jedno uradno moč. Ali bi tedaj zaradi tega morebitnega pičlega prihranka pri proviziji bilo zares vredno oškodovati nekatere davkoplačevalce na korist državi?

(Dalje prih.)

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani 3. marca.

Agitacije za Liechtensteinov predlog in proti njemu se nadaljujejo. Škofje baje nameravajo izdati skupni pastirski list zastran konfesionalne šole.

Nedavno je imela hrvatska osrednja stranka posvetovanje pod predsedstvom grofa Draškoviča. Sklenilo se je baje nadalje bolj poudarjati slovanško misel in odposlati deputacijo, da bode častitala Strossmayerju 19. marca.

### Vnanje države.

Jutri bodo volitve za srbsko skupščino. Volilna borba bode jako huda. Liberalci bodo napeli vse sile, da dobé kolikor se da veliko število glasov, da svet izve, da imajo vendar dokaj privržencev v deželi. Večino bodo pa najbrž dobili radikalci, ker je bode podpirala vlada. Skupščina se snide v drugi polovici tega meseca. Vlada pripravlja za njo že razne predloge. Minister notranjih zadev pripravlja predloge o razširjenji občinske avtonomije, o društvenem in zborovalnem pravu, o zagotavljanji svobodnih volitev, o omejenji delokroga policije in ob osnovi okrajnih sodišč. Finančni minister pripravlja nov zakon o konkurznih zadevah in zakon za varstvo osebe in imetja, finančni minister pa izdeluje razne finančne zakone.

Poslednje dni se je zopet mnogo pisalo, da se snide evropska konferenca, da reši bolgarsko vprašanje. Ta vest se pa sedaj oporeka, saj tudi ni pričakovati, da bi se velevlasti na konferenci sporazumele, če se tako sporazumeti ne morejo. V Carigradu ne marajo ničesar storiti proti Koburžanu in se sedaj izgovarjajo, da morejo počakati, da zvedó mnenja vseh velevlastij. Sicer pa baje Porta sama ne želi, da bi se kaj premenilo v Sofiji. Njej je ljubši, če je bolgarski knez Rusiji nasproten nego bi pa bil prijazen. Rusiji sovražnen vladar se ne bode predrznil poskusiti prisvojiti si Makedonije, ker ve, da nema od nikoder pričakovati pomoči; Rusiji prijazen bi se pa morda le upal, da bi pridobil popularnost, kajti zanašal bi se na pomoč Rusije. Turki ne oporekajo ruskim trditvam, da je sedanje stanje v Bolgariji nezakonito, a hočejo, da bi posebna enketa preiskovala sedanje nezakonito stanje od svojega začetka, zlasti pa, kako je prišlo, da so pregnali Battenberžana, kar je po njih mnenji začetek nezakonitostim v Bolgariji. To pa hočejo le zaradi tega, ker vedó, da Rusiji ne ugaja, kajti enketa bi morda le utegnila dognati, da je Rusija se vsaj posredno udeležila iztrzanja Battenberžanovega in tako zakrivila sedanje nezakonito stanje. Na ta način hočejo Rusijo prisiliti, da se ne bi vedno pritoževala zaradi bolgarskih razmer. Z enketo bi se vsa stvar tudi jako zavlekla, kajti stvari so jako zamotane in bi torej enketa imela težavno delo, sicer bi pa že tudi gledala, da bi z delom ne bila hitro pri kraju. Tako bi se rešenje bolgarskega vprašanja zopet jako zavleklo. Turčija

Dalje v prilogi.

in Rusija pa tudi nesta istih mislij, kar se tiče dolžnosti Turčije zastran bolgarskih zadev. Rusija misli, da so Turki zavezani v Bolgariji napraviti zakoniti red, Turčija pa trdi, da po Berolinskem dogovoru imajo sicer to pravico, a nikakor ni to še njih dolžnost. Iz Sofije pa prihajajo vesti, da Koburžan pač nikakor ne misli z lepa ostaviti Bolgarske in je bolgarska vlada svojemu zastopniku v Carigradu naznanila, da se ne boče ozirala na noben predlog, kateri bi utegnil rušiti sedanji red v Bolgariji. Ko bi se Turčija torej nazadnje le odločila, da bode kaj storila proti Koburžanu, morala bi se poslužiti sile, a temu bi pa morda ugovarjale nekatere velevlasti. Turška vojska ni baš posebna sposobna za to, da bi napravila red. V Berolinskem dogovoru, je bilo določeno, da smejo Turki zasesti balkanske prelaze, a je izrecno povedano, da se turški vojaki nikjer v Vzhodnej Rumeliji ne smejo ustaviti na potu v balkanske soteske. Diplomatijske zbrani v Berlinu so se bali, da ne bi Turki napravili kacic grozovitostij, ko bi prenočevali v kakem bolgarskem selu, sedaj se pa hoče jim dati nalog, da bi delali red v Bolgariji. Rusiji nasprotne vlasti bodo torej z neko opravičenostjo se upirale, da bi se Turkom dal tak mandat. Govori se, da je Berolinski dogovor podlaga reda na Balkanu, a z druge strani se pa lahko ugovarja, da se sploh Berolinska pogodba še ni izvršila. Berolinski dogovor zahteva reforme v Makedoniji in Armeniji, ki se še dosedaj neso izvele. Čemu bi se torej v Bolgariji moral Berolinski dogovor izvesti do poslednje pičice, če se pa drugod ne izvaja.

Ruski poslanik v Perziji, knez Dolgoruky, je prišel v Peterburg, in se baje več ne vrne na svoje mesto. Za poslanika v Teheran pojde ministerski rezident na Cetinji Argiropulo, na njegovo mesto pa pride sin ministra vnanjih zadev, Mihajl Giers.

Mej Rusijo in Vatikanom se dosedaj ni doseglo nikako sporazumljenje. Rusija je zahtevala, da bi katoliške škofe imenoval car, da bi se pripropovedih v katoliških cerkvah posluževali ruščine in da se otroci iz mešanih zakonov izgojujejo v pravoslavnej veri.

Turška vlada je prepovedala razprodajo angleških tkanin s podobo Battenberžanovo in njih izvoz v Bolgarijo.

V sredo se je v francoskej zbornici razdelilo poročilo odsekovo o sledečih načrtih: 1. o zakonskem načrtu poslanca Thiessa o uvedeni takse za tuje delavce in druge službujoče; 2. načrtu poslanca Pailly-ja, da se izključijo tuji delavci pri vseh javnih delih; 3. o načrtu zakona poslanca Pradona o uvedeni takse za tuje; 4. o načrtu zakona poslanca Steenacker-ja, da se obdačijo oni, ki dajo tujcem delo.

## Dopisi.

Iz Ljubljane 3. marca. [Izv. dop.] Dne 2. marca imela je Ciril-Methodova podružnica Št. Jakobsko-Trnovska v Ljubljani odborovo sejo. Razen poročil blagajnika in tajnika bil je mej posameznimi nasveti tudi razgovor o konfesionalni šoli.

Odbor je bil soglasno te misli, da ima podružnica Ciril-Methodova kot šolska družba po svojih pravih pravico, po svojem namenu pa sveto dolžnost, da tudi svoj glas pridruži glasovom in prošnjam za versko šolo.

Ker pa so se v Slovencih čuli glasovi, da bo novi šolski zakon, ko bi bil vsprejet po predlogu Liechtensteinovem, Slovincem v narodnem oziru po mnogih kronovinah na kvar in ker ima družba sv. Cirila in Metoda namen pospeševati slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi, zato je sklenil odbor, da pošlje podružnica državni zbornici prošnjo za versko šolo z materinim učnim jezikom.

Z ozirom na vse to in pa da se po nepotrebem ne begajo duhovi mej Slovenci, sklenil je odbor Ciril-Methodove podružnice Št. Jakobsko-Trnovske, da pošlje visoki državni zbornici nastopno peticijo:

Visoki državni zbor!

V zmislu pravil družbe sv. Cirila in Metoda §. 2, ki se glasi: Družbe namen je vsestranski podpirati in pospeševati slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi — prosi podpisano načelnikštvo Ciril-Methodove podružnice Št. Jakobsko-Trnovske naslednje:

Visoki državni zbor blagovóli,

1. kar najprej mogoče v pretres vzeti šolsko vprašanje, in narodom avstrijskim izposlovati potom postavodajstva konfesionalno šolo, torej Slovincem katoliško šolo.

2. Ker pa je napredek pri šolstvu mogoč le na jedino pravi pedagogijski podlagi materinega učnega jezika, naj se privzame v dotični zakon določba, izvršujoča člen 19. državnega osnovnega zakona z dne 21. dec. 1867, ki bode zagotovila vsem

avstrijskim narodom v šolah materin jezik kot učni jezik, torej Slovincem slovenski učni jezik.

Načelnikštvo Ciril-Methodove podružnice Št. Jakobsko-Trnovske v Ljubljani:

Dr. Fr. Papež,  
predsednik.

A. Kalan,  
blagajnik.

A. Karlin,  
tajnik.

## Domače stvari.

— (Cesaričinja Štetanija) se je včeraj zvečer po 6. uri s posebnim dvornim vlakom pripeljala v Ljubljani ter po 20 minut trajajočem obedu odpeljala naprej v Opatijo. Na kolodvoru, bilo je mnogo odličnega občinstva, katero je visoko gospo z živahnimi klici pozdravljalo.

— (Imenovanje.) Gosp. dr. Julij Dereani, vojaško-zdravniški eleve v rezervi, imenovan je nadzdravnikom v rezervi pri 17. pešpolka, dr. Alojzij Homan nadzdravnikom pri 47. pešpolku.

— (Konfiskacija.) Včerajšnji „Slovenec“ bil je zaplenjen zaradi dopisa o Graški „burschenschaft Arminia.“

— (Železnica Ljubljana - Kamnik.) Poroča se, da stavbinsko podjetje Lazarini, ki je pred dolgim poprosilo koncesije za lokalno železnico iz Ljubljane do Kamnika, v kratkem dobode to koncesijo.

— (Strossmayerjeva petdesetletnica.) Poroča se nam z Dunaja: Vsa tukajšnja slovenska društva so se zjediniła, da bodo 18. in 19. t. m., kar najslavnejše obhajala Strossmayerjev jubilej. Povabljeni so k slavnosti tudi vsi slovanski državni poslanci in obljubili so tudi, da bodo sodelovali. Svečanosti se prično z veliko službo božjo, potem bode koncert in konečno banket, Slovan bode stopil na dan kakor pri Gunduličevi slavnosti, tako tudi o tej priliki!

— (Einspielerjevo sliko) v inseratu naznanjena, je zares mojsterski izdelal g. Vilimek v Pragi. Slika bode jako primeren nakit za čitalnice, bralna društva, kakor tudi za vsako narodno sobo.

— (Čitalnica Ljubljanska.) Društveni odbor naznanja čitalniškim udom o priliki poslene sezone, da priredi čitalnica, kakor običajno v preteklih letih, dve besedi. Prva, obstoječa iz vokalnih in instrumentalnih točk, se ima vršiti v nedeljo 11. marca. Druga je pa z ozirom na zgodnjo Veliko noč preložena na Belo nedeljo 8 aprila; pridejan jej bo mal ples. Vse natančneje v posebnih vabilih.

— (Trgovinska in obrtna zbornica) imela je včeraj precej dolgo sejo, ker je bilo na dnevnem redu dokaj važnih stvari, ki jih je bilo treba rešiti. Najprvo se je izrekla zbornica o stuktorskem obrtu, da se ta obrt ne izvršuje samostojno v zborničnem okraji in ga tedaj ni treba uvrstiti mej dopuščane obrte za Kranjsko. Zbornica je v obče mislila, da javnost ne zahteva, da se rečeni obrt uvrsti mej dopuščane obrte, vendar pa je potreba, da vsakdo, kdor hoče izvrševati ta obrt, dokaže sposobnost, katero terjaja § 14. zakona od 15. marca 1883. — Zbornica je tudi sklenila priporočati prošnjo trgovcev in obrtnikov iz sodnega okraja Kranjskogorskega za varstvo proti krošnjarem, cunjarjem in neopravičenim prodajalcem blaga pri visoki c. kr. deželni vladi in poslati prepis g. državnemu poslancu za rečeni sodni okraj, ter še kaj ukreniti, da se odpravijo nekateri, v prošnji navedeni nedostatki. Nadalje je pritrdila načrtu novega krošnjarskega zakona, ter sklenila obrniti se do visokega državnega vojnega ministerstva, da izvoli izposlovati, da se pri naročilih konjakov ozira na obrtnike v Kropi, nadalje je pritrdila prošnji županstva Kamniškega za preuredbo maksimalnega tarifa za govedino. Zbornica je uvaževala obrtne odnošaje v Kropi, sklenila je poizvedovati, ter poročati o njih. — Rudokopi v Zagorji prosijo, da se ne znižajo tarifi za premog na severni železnici, in zbornica je sklenila to prošnjo gorko podpirati, da odvrne konkurencijo in zagotovi obstoj zagorskim rudokopom in delavcem. — V Ljubljani snujejo trgovci prometno banko. Ker zbornica podpira zdušno koristi obrtnikov in trgovcev, izjavila se je o tej stvari, da je prometne banke v Ljubljani zelo potreba. Mi tedaj le želimo, da se to podjetje skoro ožitvori. — Kakor vsaka korporacija in društvo, tako se je i naša zbornica pečala z Liechtensteinovim šolskim predlogom. Zbornični svetnik g. Z. Baumgartner izpregovoril je o

tem predlogu in zbornica je ta predlog podpirala, vendar pa nujnosti ni priznala. Predlog Liechtensteinov je tedaj bil izročen odseku v poročanje.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnici zboleli: 1 moški, 1 otrok. Ozdraveli: 4 moški, 1 ženska, 4 otroci. Umrl nobeden.

— (Vreme.) Danes zjutraj bil zopet hud mraz, opoldne in popoldne pa lepo solčno vreme.

— (Popravek.) V včerajšnjem političnem razgledu urinila se je neljuba pomota. V citatu iz „Dziennika Poznanskega treba citati: „pri vseh pogodbah, ki so se sklenile mej Rusijo in Avstrijo“, mesto „mej Rusijo in Avstrijo“.

— (V Kranjsko hranilnico) ušlo je pretekli mesec 1911 strank 461.165 gld., izplačalo pa se je 1536 strankam 385.830 gld. 18 kr.

— (Poštna hranilnica) V prošlem meseci se je hranilnega denarja ušlo 1.320.581 gl., izplačalo pa 1.076.552 gl. Denarja v čekih se je ušlo 47.429 701 gld., izplačalo pa 47.393 174 gl. Na Kranjskem je bilo uloženega 14.313 gl. hranilnega denarja in 406 435 gl. v čekih, izplačanega pa 12.848 gl. hranilnega denarja in 123.124 gl. v čekih.

— (I. Hrv. akad. za b. lit. društvo „Hrvatska“) priredjuje dne 6. ožujka t. g. u prostori „Hôtel Daniel“ Svečanost u proslavi trista-godišnjice poroda hrvatskoga pjesnika Ivana Franjina Gundulića Program: 1. Pozdrav predjednika: gosp. stud. med. Fran Domalovič. 2. V. Lisinski: „Ljubav i zloba“, overtura, svira društveni gudalački zbor. 3. P. Hektorović: „Radosaj Sive-rinac“, pjeva druž. pjev. zbor. 4. V. Šviglin: „Slav-janska koračnica“, udara druž. tamburaški zbor. 5. Charles de Beriot: 1. Concert, gudi druž. član gosp. stud. med. A. Kuhar, uz pratnju glasovira. 6. Iv. pl. Zajc: „Diži se iz sna“, pjeva druž. pjev. zbor. 7. Tamburaški kvinteti: a) D. pl. Barac: „Ljubila sam ga“. b) V. Šviglin: „Ne psuj me majko c) V. Šviglin: „U tebe je dragulja i bisera“. 8. Vj. Klaić: „Serenada“, svira druž. gud. zbor. M. pl. Farkaš: „Ženska davorija“, udara druž. tamb. zbor. 10. \* \* \* „Babica“, svira druž. gud. zbor. Komers. Društvenim zborovima ravna gosp. stud. med. A. Kuhar. Početak točno u 8 sati na večer.

— (Za Bož. Raiča spomenik) darovali so dalje sledeči gospodje in pa uradi: Blag. g. dr. Anton Mravljak, odvetnik v Ljutomeru, 15 gl., č. g. bogoslovci v Mariboru 6 gl. 70 kr., č. g. Jakob Gomilšak, nemški pridigar v Trstu, 2 gl., bl. g. Franc Hrašovec, okr. sodnik v Špitalu, 2 gl., č. g. Franc Šalamun, kaplan v Ptuj, 2 gl., dekanijstvo v Gornjem Gradu 2 gl., č. g. Matej Slekovec, žup. pri sv. Marku, 1 gl., č. g. Alojzij Vojsk, kaplan pri sv. Marjeti, 1 gl., č. g. Jakob Zupančič, kpl. pri sv. Lovrenci, 1 gl. č. g. Matija Košar, upoko-jeni župnik, 2 gl., č. g. Jakob Meško, župnik pri sv. Lovrenci, 5 gl., č. g. Jože Kostanjevec 1 gl., bl. g. dr. Gregor Krek, vseuč. profesor v Gradci, 5 gl., bl. g. Anton Kupljen, beložnik v Černomlji, 5 gl., g. Anton Rogina, jurist v Gradci nabral je 11 gl. Vkup 61 gl. 70 kr. Ves denar naložen je obrestovano pri hranilnem in posojilnem društvu na Ptuj. Vsem dariteljem iztekamo iskreno zahvalo. Ob jednem prosimo še ostale rodoljube, ki v ta blagi in častni namen kaj darovati namenijo, naj to v kratkem storiti blagovolijo, da smo v stanu skleniti račune in naročiti spomenik za slavnega sina majke Slave — Božidarja Raiča, ki na strani prvoboriteljev Janeza Bleiweisa in Jurčiča v beli Ljubljani žalibog že počiva. Odbor: O. Benko Hrtič, dr. Jurtela, Anton Gregorič.

— (Razpisano) je mesto davkarja v IX. razredu, eventualno mesto kontrolorja, eventualno mesto davkarskega pristava pri c. kr. davčnih uradih na Kranjskem. Prošnje do konca t. m.

## Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 2. marca. V današnji seji državnega zbora se nadaljuje debata o zakonu gledé olajšav pri legalizovanji. Poslanec Khuenburg predlaga, naj se načrt vrne odseku, da ga predrugači v zmislu načel, ki jih razvije govornik. Poslanec Siegl govori za širšo odpravo legalizovanja, vladni zastopnik pa proti razširjenju. Poslanec Posch priporoča, naj bi poleg sodnikov in notarjev smeli tudi župani legalizovati in predlaga to za kraje, kjer ni prvega sodišča. Poslanec Pscheiden popisuje stroške legalizovanja in se poteza za večjo svobodo v

tem pogledu. Poslanec Jaques govori za prisilno legalizovanje, češ, da je baš tako upravičeno, kakor prisilno cepljenje koz in razkuževanje. Poslanec Kronawetter naglašuje, da so občine, ki toliko storé v vojaških, davčnih in drugih rečeh, tudi zmožne, dajati legalizacije. Na to se debata pretrga in seja sklene. Prihodnja je v torek.

**Rim 2. marca.** V zbornici izjavil Crispi, da so večerajšnje nemire proizvali tajni odbori. Pri mnogih izgrednikih našli so denarja in puntarske oklice. Nemiri stali so mnogo novcev, a ne samo italijanskih.

**Berolin 2. marca.** „Tageblatt“ poizvedel je iz dvornih krogov, da je cesarjevič grozno shujšal. Zdrav imel je 90 kilogramov, začetkom novembra 72, sredi februarja pa samo 58. — Dr. Bergmann pisal je Lauer-ju, proseč ga, naj cesarja pripravljaja na skorno smrt cesarjevičev. — „Norddeutsche“ piše, da se je cesarjevič zelo postaral, da je jako suh, brada popolnem siva.

**Ivrea 2. marca.** Iz Valsonne prihajajo brezupne vesti o snežnih plazovih. V Valprati je več vasij popolnem uničenih.

**Opatija 3. marca.** Cesaričinja Štefanija semkaj dospela.

**San Remo 3. marca.** Cesarjevič večerajšnji dan povoljno prebil. Kašelj odjenjal.

**Masava 3. marca.** Znatne sovražne čete zbirajo se v Guri.

## Narodno-gospodarske stvari.

### Zakaj hirajo Ljubljanski drevoredi in kako jim pomagati?

Neovrgljiva je resnica, da hirajo Ljubljanski drevoredi na mnogih mestih. Sosebno velja to o gorenjem delu Tivolskega drevoreda. Žalostno izgleda tudi stranski drevored, ki pelje od glavnega drevoreda proti Rožniku; kakeršen je bil pred 15 leti, tak je še danes. Zvezdni drevored je pa na mnogih mestih tak, da bode prav kmalu spoznati močno hiranje, kar seveda ni čuda pri takem oskrbovanju. Jedno lepših dreves tega drevoreda ima raka že mnogo let, g. mestni vrtuar še dosega ni zapazil raka, ali ga pa ne pozna. Lehko bi ga bil ozdravil, danes menim, da je že prepozno.

Ljubljana je znamenita po svojih nasadih in gotovo je dožnost mesta, da jih skuša ohraniti v najboljšem stanu. Naj mi bo dovoljeno izraziti svoje nemerodajno mnenje o tem, ter odgovoriti na vprašanje: Zakaj hirajo Ljubljanski drevoredi?

Uzroke hiranja moremo deliti v tri vrste:

1. Nápake ob nasaditvi.
2. Brezumno oskrbovanje.
3. Napake pri obnovljenju nasadov.

Ko so Tzasajali ivolski in Zvezdni drevored, naredili so veliko napako, da jim je rabil divji ko stanj, ki nikakor ne ugaja za take namene. Divji kostanj je res prelepo drevo, a ima mimo drugih slabih slabostij tudi to, da zahteva veliko svetlobe od vseh strani in le slabo uspeva v senci. Drugo veliko napako naredili so, ker so sadili drevje ve liko pregosto. Neverjetno je, kako je sploh mogoče saditi drevje tako gosto. Meni se dozdeva, da je nameraval oni, ki je zvršil te nasade, razredčiti s časom drevje, kajti drevje je sajeno ravno jedenkrat pregosto. Pravilno zasajena sta drevoreda na Bregu in na Dunajski cesti, sedaj sta pa prepuščena v oskrbovanje Gospodu Bogu. Stranski drevored, ki pelje od glavnega Tivolskega proti Rožniku, je pa skoro gotovo pregloboko usajen, o tem mogoče se je prepričati le na lici mesta. Če je tako, pomaga se mu kmalu. Oni pa, ki je izvršil lipove nasade na Resljevi cesti in na cesti ob kolodvoru, pa niti pojma ni imel o svoji nalogi, ravno tako ga nema sedanji oskrbovalec teh nasadov.

Najtebtnejši vzrok hiranja Ljubljanskih drevoredov, je pa njih brezumno oskrbovanje. Dosedanje oskrbovanje je tako, da je drevje prisiljeno vsako leto močno roditi, vsled česar vsestranski peša, ker ni v stanu delati zadosti lesa (torej tudi ne listja in sence). To je tudi vzrok, da je listje drevja ob gorenjem delu tivolskega drevoreda, tako zgodaj rumeno. Kadar pa sploh obrezujejo drevje, takrat pa izvršujejo to delo le drevju na kvar, ker ga prav nič ne razumijo. Ne bi verjel, ko sam ne bi bil videl, da so mazali rane, katere so naredili z obrezovanjem, z oljnato barvo, s strupom za drevje. Nič manj smešen je tudi način, kako so privezali lansko leto krone drevju na Cesar-Josipovem trgu!

Napake ob novem zasajenju obstoje največ v tem, da jemljemo drevje iz mestne drevsnice pri kolizeji, katera je popolnoma neracijonejno obdelana, vsled česar je tamošnje drevje starikovo in brez vsake čvrste rasti. Kadar pa nadomestijo poginulo drevo, tedaj pa usadè tako drevo na njegovo mesto, ki samo na sebi ni kaj prida, zraven tega pa še v izsesano prst, iz katere je raslo prešnje drevo več desetletij.

Navedel bi lahko še mnogo vzrokov temu hiranju, katere tudi morem utemeljiti, a naredil bi s tem to razpravo veliko predolgo, za kar mi primankuje časa, „Slov. Narodu“ pa prostora.

Preidem torej k nasvetom, kako pomagati Ljubljanskim drevoredom.

Vseh napak, katere so naredili ob zasajenju drevoredov, danes ne gre več popravljati, ali vsaj ne na jedenkrat. Z umnim ravnanjem mogoče je razredčiti v teku časa pregoste nasade, zlasti pri obnovljenju. Ako je drevje gori zaznamovanega stranskega drevoreda res pregloboko usajeno, pomagamo mu je hitro, ako se odvzame nekaj zgornje plasti ter drevju pognoji.

Oskrbovanje drevorednih nasadov postati pa mora tako, da bode drevje z novega poglavo prav krepko in živahno, da se bode delal les, ne pa plod in da se naredi drevju taka oblika, katera jamči za drevesno trpežnost. Kolikor daljšo pot mora hoditi sok, prečno pride od korenin do popkov, kolikor manjša je sila sokovega teka, toliko bolj gotovo je, da se naredi iz popka rodni les. Z ozirom na to uredi naj se oskrbovanje drevoredov. V drevoredu hočemo le les, cvetje škoduje, torej obrezujemo drevje tako, da se tvori tudi le les. Prvo najvažnejšo opravilo v Ljubljanskih starejših drevoredih je radikalno skrajšanje vejevja. Kakor velike koristi bi bilo tako radikalno skrajševanje, vender ne bi šlo tega zvršiti na jedenkrat, ker zagnali bi vsi tisti, ki nič ne razumejo (in teh je ogromna večina) velikanski krik. Treba bi bilo razdeliti delo na nekaj let, da se ob jednom dejansko pokaže dobrodejni upliv takega ravnanja. Obrezovanje zvršiti bi se pa moralo pravilno in povsem na podlagi natornih zakonov, po katerih raste drevje. Odločno pa moram odrekati sedanjemu mestnemu vrtnarskemu osebju v ta namen potrebnih sposobnostij. Ako si ogledamo sedanje obrezovanje, najdemo, da ne le nič ne koristi, ampak zelo škoduje. Po vseh drevoredih nabejajo se suhi štóri, — ostanki odrezanih vej. Ti štóri, ki se pa množé od leta do leta, nasledki so napačne rezi. Sušica teh štórov preide s časom na deblo, katero se potem naprej suši in poka, ter slednjič mora narediti, da pogine drevo. (Konec prih.)

### Poslano.

Na laži dopisnika v Ljubljanskem „Wochenblatt“-u od dne 11. svečana odgovarjamo tam surovo napadeni „narodni odborniki“ Vrhniški sledeče:

Laž je, da k volitvi župana Vrhniškega niso bili povabljeni vsi „virilisti“. Vabiti so se imeli po postavi k volitvi jedino le člani občinskega odbora, torej tudi jedino le oni virilisti, kateri so že prej bili ustopili v odbor. Virilisti, kateri so bili ustopili v občinski odbor so vsi dobili vabita. Pri volitvi je zmagala naša stranka proti stranki Obreza-Mayer „è tutti quanti“ popolnoma legalnim potom. Laž je torej, da je bil to le „manoeuvre“ narodne stranke.

Laž je nadalje, da je Vrhniški župan občinski odbor kdaj zato sklical, da bi baje od njega položene račune presojali.

V zadnjih treh letih je župan samo račun za leto 1885 v neki seji leta 1886 pokazal; v tej seji bili so revizorji izvoljeni gg. Lenarčič, Brenčič in Grampovčan ter se je sklenilo, da imajo revizorji ta račun pregledati in po svojem načelniku na vsak način v prihodnji seji o njem poročati.

Laž je, da je g. Lenassi kdaj sejo sklical, da bi se predlagal račun za leto 1885, oziroma da bi revizorji o njem poročali. V drugi seji l. 1886. sklepal se je jedino le o zakupu lova, in ko je potem g. Lenarčič kot načelnik računskih revizorjev in poročevalec o računu za leto 1885 o tem računu poročal ter predlagal, da se obravnavajo posamezne točke taistega, je g. Lenassi kričaje proti temu protestiral ter se izjavil, da on tega ne dovoli; tudi ni hotel, da bi se pisano poročilo priložilo zapisniku dotične seje.

Od tedaj pa ni bilo več nikake seje, ne leta 1886, ne 1887, ne letos. Pač je župan Lenassi leta 1887 bil sklical sejo občinskega odbora ter razglasil dnevni red, a zopet ni na dnevnem redu stalo pregledovanje in poročilo o računu za leto 1885 in ker je g. Lenassi v prejšnji seji proti poročilu o tem računu svojevlastno odločil, se je naprej vedelo, da bi tudi pri tej novi seji isto storil in zato se te seje gg. računski pregledniki in njihovi somišljeniki niso udeležili, kar so tudi motivirano županu Lenassi-ju naznanili.

Laž je, da bi bil g. Lenassi za leto 1886 ali 1887 kak račun občinskemu odboru predložil; takega računa nikdar nismo videli kakor tudi nikakega proračuna za leta 1887 in 1888.

Res je, da smo se mi zaradi nerednega postopanja g. Lenassi-ja pri deželnem odboru večkrat ustno in pismeno pritožili, dalje, da smo se tudi v deželnem zboru leta 1887 in tudi že letos pritožili.

Mogoče je, da je g. Lenassi zaostale račune deželnemu odboru letos vsled energičnega priganjanja poslal; toda nihče ne vé, ali je račune za leta 1885, 1886 in 1887 vse poslal ali samo je den del in kateri računi in kakov račun!?

Istina je, da je g. Lenassi kot oskrbnik Vrhniškega krajnega premoženja tudi z računi za leta 1879 do 1883 zaostal; vsaj občinski odbor teh računov še ni videl.

Posebno hudobna laž je, da so „narodni od-

borniki“ sejo storili nesklepčno in da se računi radi tega niso mogli rešiti.

Istina je, da je večina odbornikov meseca septembra 1886 od g. Lenassi-ja pismeno zahtevala, naj se poročilo o računu za leto 1885 za prihodnjo sejo postavi na dnevni red; pa vse to ni nič pomagalo.

Laž je, da so „narodni odborniki“ proti predloženim računom ugovarjali, kajti računa ni nobenega, razen omenjenega za leto 1885 predložil, torej ni bilo sploh mogoče ugovarjati.

Oskrbovanje občinskega premoženja je najvažnejši posel občinskega predstojnika, oziroma občinskega odbora in na javnost mora se gledati v tej zadevi bolj kakor povsod drugod.

Ker je torej javnost važna in ker župan Lenassi seje za pregledovanje računa sklicati še le neče, menimo, da bi imeli pravico razpregledne ugovore, kolikor jih vemo, točko za točko v javnih listih razglasiti, ker jih Lenassi v javni seji neče poslušati.

Pričakujemo tudi, da bode deželni odbor račune županove občinskemu odboru, oziroma izvoljenim pregledovalcem kmalu poslal, ker ima občinski odbor prvi pravico, razpregledati račune.

Laž je, da je moral g. Lenassi račune za tjo deželnemu odboru poslati, ker se „narodni odborniki“ sej niso hoteli udeležiti, marveč istina je ravno nasprotno, da je „narodna večina“ odborova g. Lenassi ju pismeno izjavila, da se bode le pod tem pogojem udeležila daljnjih sej, ako se poročilo njegovih računov posebno onega za l. 1885 postavi na dnevni red.

Istina je, da „narodna večina“ odborova z največjim veseljem vladnega komisarja ali odposlanca za ono prihodnjo sejo pričakuje, v katerej se bode o računih govorilo.

Pripravljeni smo, še kaj bolj zanimivih reči povedati, ako bi se „Wochenblatt“-ov dopisnik še kdaj predrznil, blatiti nas v tem listu.

Na Vrhniki 29. februarja 1888.

Napadeni „narodni odborniki“.



## OBČNI ZBOR telovadnega društva „Sokol“

bode

v ponedeljek 5. marca t. l.

ob 8. uri zvečer

v steklenem salonu čitalnice Ljubljanske.

DNEVNI RED:

1. Volitev staroste in podstaroste.
2. Razni predlogi.

Zaradi važnosti toček prosi za mnogobrojno udeležbo začasni odbor.

**Šturen zdravilen uspeh.** Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slastij do jedij in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo vrstveno znamko in podpisom. 7 (13-3)

### Javna zahvala.

Slavni deželni odbor kranjski blagovolil je v svoji seji darovati Viški prostovoljni požarni straži sto goldinarjev za napravo gasilnega orodja, za to blagodušno darilo izreka društvo slavnemu odboru najtoplejšo zahvalo. (165)

Na Viči, dne 1. sušca 1888.

Lorenc Gorjup,  
načelnik.

Janko Novak,  
podnačelnik.

### Loterijske srečke 29. februarja.

V Pragi: 31, 42, 54, 18, 17.

### Tujci:

2. marca:

Pri **Stonu**: Frohn, Bachrich z Dunaja. — Lauter iz Maribora. — Maly iz Kranja. — Tischler iz Trsta.

Pri **Maliči**: Haus iz Monakovega. — Goldmann z Dunaja. — Schick iz Brna. — Omerša iz Kranja.

Pri **južnem kolodvoru**: Bartosch iz Perkoviča. — John iz Bleda.

Pri **avstrijskem cesarju**: Herrmann iz Idrije. — Pogačnik iz Ljubljane.

### Umrli so v Ljubljani:

1. marca: Cäcilija Zakrajšek, kovača žena, 58 let, Gradiše št. 10, za jetiko.

2. marca: Albina Jeločnik, črevljarja hči, 6 let, Rožne ulice št. 39, za škrofoljni. — Reza Tomič, krojača žena, 65 let, Karlovska cesta št. 3, za bluvanjem krvi. — Jovana Cirk, delavca hči, 7 let, Kravja dolina št. 1, za jetiko.

3. marca: Marija Potočnik, učenka, 15 let, Poljanska cesta št. 30, za jetiko.

## „LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-243)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. zjutraj	734.4 mm.	-12.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.	
2. popol.	731.0 mm.	-3.6° C	sl. sev.	jas.		
9. zvečer	729.3 mm.	-9.0° C	sl. svz.	jas.		

Srednja temperatura - 8.3°, za 10.2° pod normalom.

**Dunajska borza.**

dné 3. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	77.85	77.80
Srebrna renta	78.70	78.70
Zlata renta	107.85	107.60
5% marcna renta	92.60	92.60
Akcije narodne banke	859.—	859.—
Kreditne akcije	268.20	268.25
London	126.80	126.85
Srebro	—	—
Napol.	10.04	10.04
C. kr. cekini	5.98	5.98
Nemške marke	62.20	62.22
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	163 "
Ogerska zlata renta 4%	93 "	25 "
Ogerska papirna renta 5%	3 "	10 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 "	— "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127 "	25 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 "	— "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	175 "
Kreditne srečke	10 "	25 "
Rudolfove srečke	10 "	25 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	58 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	209 "	50 "

Št. 3767.

(160-2)

**Razglas.**

V zmislu §. 15. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dne 5. avgusta 1887. leta, dež. zak. št. 22) se javno naznanja, da so imeniki volilnih upravičencev

za letošnjo dopolnilno volitev občinskih svetovalcev sestavljeni in da se smejo od danes naprej 14 dni tukaj pregledavati in zoper nje ugovori ulagati. O pravočasno uloženih ugovorih razsoja ob občinski svet.

Mestni magistrat Ljubljanski,  
dné 1. sušca 1888.

**Trgovsk pomočnik**

z dobrimi spričevali vsprejme se do 16. aprila t. l. v prodajalnici mešanega blaga g. Antona Trevna na Savi pri Jesenicah (Gorenjsko) (157-2)

**Hiša**

s krčmo, prodajalnice in vrtno — na lepem kraju blizu cerkve (147-3)

proda se takoj na Vrhniki.

Več o tem pove Fran Gregorka v Borovnici.

Št. 2338.

(144-3)

**Razpis natečaja.**

Pri Ljubljanski mestni občini je začasno oddati službo

**vrtnarskega pomočnika**

z letno plačo 300 gld. Prošnje za to službo z dokazili o starosti, sposobnosti in doznanji praksi uložiti je do 10. dne marca t. l. pri podpisnem magistratu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,  
v 21. dan februarja 1888.

Župan: Grasselli.

**Semena.**

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, raznovrstne trave in sočivja

prodaja po najnižji ceni in zanesljivo kaljive

**PETER LASSNIK**

v Ljubljani.

Poštna naročila se proti poštному povzetju hitro razpošiljajo. (163-1)

Umetne (152-2)

**zobe in zobovja**

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik **A. Paichel**, poleg Hrudeckega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

**Razpis službe učitelja**  
na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu. \*)

Služba tretjega učitelja, kateremu bode poučevati učence v predmetih ljudske šole, v naravoslovji in čebeloreji, z letno plačo 600 gld. in prostim stanovanjem oddá se na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu. Služba je začasna s trimesečno odpovedbo.

Prosilci morajo prošnji priložiti spričalo učne sposobnosti za ljudske šole ter prošnje oddati pri deželnem odboru kranjskem najdalje do 20. marca 1888.

Od deželnega odbora kranjskega,  
v Ljubljani, dné 18. februarja 1888.

\*) Ponovljeno zaradi tiskovne pomote v prvem razpisu.

**Vsakovrstne baže**  
**stolov**  
plete fino in po najnižji ceni  
J. Fajdiga v Kamniku.  
(166-1)

**Mlekarska zadruga v Ljubljani**

naznanja s tem p. n. slavnemu občinstvu, da je od danes naprej vsprejel razprodajo

mleka, namiznega masla in smetane  
g. JEAN SCHREY,

in se dobiva mleko v njegovih treh prodajalnicah naslednje pekarije:  
v Slonovih ulicah št. 52,  
v Gradišči št. 4,  
v Židovskih ulicah št. 5.

Ob enem se objavlja s tem, da že nekaj dni sem ne prodajati mleka iz mlekarske zadruge ne gospa Lipovšek na Kongresnem trgu, ne gospa Lavrič na Starem trgu, kar posebno večja tudi gledé prodajanja namiznega masla, katero se dobiva le v glavni zalogi zadruge ali v prodajalnicah gospoda Jeana Schrey-a. (154-2)

Prva kranjska mlekarska zadruga v Ljubljani.

**Kovčege in torbice**  
(Koffer und Taschen)  
vsake vrste in velikosti, jako lepe in solidno izdelane, za civiliste in vojake, po najnižji ceni. — Za trgovce na debelo najnižje cene. — Naročbe se točno izvrše. — Na pismena vprašanja z dežele t. d. se najhitreje odgovarja. (135-2)  
Za mnogobrojne naročbe se priporoča  
**A. Košir.**  
Prodajalnica: V Kolodvorskih ulicah št. 21.

**CACAO**  
in  
**ČOKOLADA**  
**VICTOR**  
**SCHMIDT & SÖHNE**  
ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800-82)  
**Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.**  
Razpošilja se v provincije proti poštному povzetju.  
**VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,**  
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarar in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

**Posebna, v tej deželi razširjena bolezen je slabo prebavljenje.**

Naša modna kuhinja in modni način življenja sta uzroka te bolezni, ki nas nenadoma napade. Mnogi ljudje trpé včasih za bolečinami v prsih in bokih, včasih tudi v hrbtu; čutijo se zaspane in trudne, imajo slab okus v ustih, zlasti zjutraj; nek poseben slaz se jim nabira na zobeh, slasti nemajo do jedij, v želodci leži jim neka teža, v želodčevi votlini čutijo včasih neko nedoločeno otrpnenje, katerega ne odpravi uživanje jedij. Oči upadejo, roke in noge so mrzle in mastne; čez nekaj časa začne se kašelj; sprva suh, čez nekaj mesecev pa z zelenkastimi iz-rški. Kogar ta bolezen zadene, se čuti vedno zaspanega, spanje ga ne upokoji; potem postane nervozen, razdražljiv in nejevoljen, huđe slutnje ga napadajo, če hitro ustane, se mu v glavi vrti, kakor bi se mu cela glava sukala; čreva se mu včasih zamaše, koža mu je včasih suha in vroča, kri postane gosta in zaostaja, belina v očeh se porumeni, urina ima malo ter je temne barve; in če se pusti dolgo stati, se nabere na dnu neka gošča; hrana se takemu človeku pogostoma vzdiguje, pri čemer čuti včasih sladke, včasih pa kisel okus; kar spremlja močno bitje srca. Vid mu peša pege se kažejo pred očmi, ter ga napada čut teške onemoglosti in zaspanosti. Ti simptomi se pogostem ponavljajo in lahko se reče, da skoro tretjina prebivalstva te dežele boleha za to boleznijo v jednj ali drugej obliki. Šhakerjev izvleček pa spravi urenje jedij na tako pot, da boino telo dobiva hrane, ter se prejšnje zdravje zopet povrne. Účinek tega zdravila je zares čudovit. Na milijone in milijone steklenic je že razprodanih, in število spričeval, ki potrjujejo zdravilno moč tega zdravila je izredno veliko. Na stotine boleznij, ki imajo razna imena, je posledica slabega prebavljenja; in če se poslednje zlo odpravi minejo tudi druga, kajti so le simptomi prave bolezni. Zdravilo je Šhakerjev izvleček. Spričevala na tisoče oseb to dokazujejo brez vsake dvojbe, kajti pohvalno se izrekajo o njega zdravilnih svojstvih. To izvršno zdravilo se dobiva v vseh lekarnah.

Osobe, ki boleha za zabasanjem, naj rabijo „Seigel-ove čistilne kroglice“ v zvezi s Šhakerjevim izvlečkom. „Seigel-ove čistilne kroglice“ odpravijo zabasanje kroté mrzlico in prehlajenja, odpravijo glavobol in zatró žolčnico. Kdor jih je edenkrat poskusil, bode jih gotovo še dalje rabil. Uplivajo polagoma in ne napravljajo nobenih bolečin. — Cena 1 steklenici Šhakerjevega izvlečka gld. 1.25, 1 škatljici „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr. (354-7)  
Lastnik „Šhakerjevega izvlečka“ in Seigelovih kroglic je **A. J. White, Limited London, 35 Faringdan Road E. C.**  
Glavno zalogo in centralno razpošiljalnico ima Ivan Nep. Harna, lekarna „pri Zlatem levu“ v Kromerizu (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

**Kupi se**  
**komptvarska oprava s kaso vred.**  
Ponudbe: **A. B. poste restante Ljubljana.**  
Št. 1774. (148-2)

**Razglas.**

Vsled posebnega slučaja, v katerem je jedno politično okrajno oblastvo §. 4. ukaza deželne vlade z dné 9. decembra 1887. leta, dež. zak. št. 30, tako tolmačilo, da so žgane opojne tekočine, katere so vsled Najvišje potrjenega deželnozbornega sklepa od dne 30. novembra 1887. leta, dež. zak. št. 31, podvržene posebni deželni nakladi, — le oni obrtniki dolžni naznanjati, kateri na drobno prodajajo žgane opojne tekočine, se c. kr. okrajnemu glavarstvu oglasá, da se tako tolmačenje ne vjema z namenom in z besedami navedenega ukaza in da je torej očitno napačno. Kajti v 1. odstavku pod točko 1. in 2. navedenega paragrafa je namreč posebej rečeno, da so najprej in zlasti dolžni to naznanjati obrtniki, kateri se pečajo z nadrobno prodajo deželni nakladi podvrženih tekočin, po odstavku 2. imenovanega paragrafa pa ta zglašilna dolžnost veže sploh vsakega, kdor omenjene tekočine za svojo potrebo dobiva po 1 hektoliter ali po več v domači deželi, ali pa če jih v katerikoli si bodi meri prejema iz druge dežele, ali če jih sam izdeluje. Zarad tega ne more nikakor dvomljivo biti, da je pod navedenimi pogoji dolžnost tudi vsake zasebne stranke, zglasiti v smislu navedenega ukaza žgane opojne tekočine, katere prejme za svojo potrebo, ali pa če jih sama izdelá. Vsled dotične vloge deželnega odbora kranjskega z dne 9. februarja t. l., št. 1048, se to c. kr. okrajnemu glavarstvu naznanja v lastno vednost in tudi zato, da primerno pouči županstva svojega okraja.

V Ljubljani dné 21. februarja 1888.  
C. kr. deželni predsednik:  
Winkler.

**V s a k d o**  
more si s prodajo vsakovrstnih zakonito dovoljenih  
**srečk na obroke**  
vsako leto najmanj (151-2)  
**1200 goldinarjev prislužiti.**  
Vprašanja naj se pošiljajo na: **Wechselhaus H. FUCHS, Budapest, Dorotheegasse Nr. 9.**

# A. Einspieler-jeva slika

v veliki obliki, na karton krasno izdelana,

dobiva se po 50 kr., po pošti po 55 kr., pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Samo do nedelje dne 4. marca se vidi, ko potujemo skozi Ljubljano.

Na Starem trgu poleg kavarne Maloth tri največje

## prirodne redkosti

19. veka:

### Marija Evgenija,

20 let stara, 2 metra 25 centimetrov velika, rojena v Švici. Ta ženska se odlikuje z izredno telesno velikostjo in je torej povsod vzbujala veliko začudenje, kjer se je pokazala.

### Ella,

6letno velikansko dekle, ki se odlikuje z izredno telesno močjo.

### Elvira,

elektro-magnetična dama. To damo je po nesrečnem slučaju na potovanju po morji ranila električna riba (tresočna jegulja) in sedaj čuti električni tok, če se je le malo dotakneš.

Odprto od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

Ustopenina: I. prostor 20 kr., II. prostor 10 kr.

Za mnogobrojni obisk priporoča se

(169)

ravnateljstvo.

Št. 3905.

(164-1)

## Razglas.

V četrtek v 8. dan marca t. l. bo zopet navadni mesečni

## živinski

## somenj v Ljubljani.

Mestni magistrat Ljubljanski,  
dné 1. marca 1888.

\*\*\*\*\*

# Koruza,

čista, nova, suha, „hrvatsko zagorska“, prodaja v večih množinah, 100 kilogramov po 6 gl. 80 kr., na postajo Brežice (Rann) postavljena. (180-3)

Mirko Broz, Klanjec, (Hrvatska).

\*\*\*\*\*

Prodaja na debelo in drobno.

## Malinčen sok

(Himbeerabguss)

liter po 60 kr., v steklenicah po 70 kr.

## Sadlin (Mareličan zalzen)

kilo po 60-80 kr.

(121-3)

Vsake vrste

cvetlični šopki iz krasolede za vezilna darila.

Velika zaloga

velikonočnih jajčkov, finih, kakor tudi trgovskih sladčic.

Angleške bonbone (Rocks & Drops), metinke itd.

Naročila se takoj solidno in po najnižji ceni izvršujejo.

## JOS. ŠUMI,

v Fiserjevi hiši, Kongresni trg št. 13.

## Mlad mož (Čeh)

zeli neposredno dopisovati z mlado Slovenko. — Blag. neanonimni dopisi s fotografijo pod „Čehie“ na administracijo tega lista. (167-1)

Priporoča se prodaja:

Matjanovo, po domače Žibrtovo mleko po najnižji ceni, in sicer pristno in na pol posneto, — zgoščeno (Schlagrahm), opresna in kislá smetana, kakor tudi surovo maslo. (162-2)

### Jera Lipovšek,

branjevka na Kongresnem trgu št. 14.

Plačuje po najvišji ceni dobro in čedno prebrani

## Ribniški krompir,

nadalje

fižol, kisló zelje, češminovo lubje, jeternik, Belladono (norige) in vse druge rastline in domače pridelke.

Prodaja po najnižji ceni garantirano pravo (142-2)

## seme Ribniškega krompirja.

## JOSIP LEVC,

trgovec pri mesarskem mostu.

## G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,



zastopnik Ganz-a & Co. v Budimpešti, preskrbljuje dobroznane trdolitne valjarnike (Hartguss Walzenstühle), cilindre, škrbee (Aufzüge), vse aparate, transmisije in priprave za mline. Nariši in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah. Specijaliteta: Vsakovrstne žage in stroji za obdelovanje lesa. Preskrbuje hitro idočé parne stroje in varnostne parne kotle.

Tudi napravlja pilnove motorje. Zastopstvo Laugen-a & Wolf-a na Dunaji.

Indiciranje parnih strojev,

njih predelovanje z jamstvom, da se privaruje pri kurilu. (836-17)



## „THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

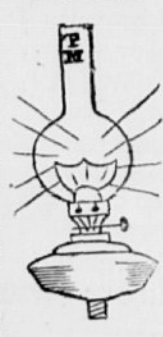
Dunaj, Giselstrasse št. 1, Filijala za Ogersko: Pešta, Franz-Josefsplatz v hiši društva, št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva . . . . . frank. 94.408.165-62  
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1886 . . . . . 18.558.201-15  
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot . . . . . 177.916.462-50  
V slednjeji dvanajstmesečni poslovni periodi uročilo se je pri društvu za . . . . . 61.584.975-  
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uročeni ponudbah več kot . . . . . 1.452.748.304-58  
Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Guido Zeschkotu. (407-10)

!! Noben cilindar več ne bode počil !!

Izvrstna svetiloba.



Privarovanje petroleja.

C. kr. priv. streščasti in kroglasti cilindri

### PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniški zalogi

### P. KAJZEL-a,

trgovina s steklom, (451-10)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari.

## J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(180-2)

Moške srajce, bele in barvaste, komad la. gl. 1.80. IIa. gl. 1.20.	Letno grebenasto blago za moške obleke, najmodnejši dessins, 6-5 metrov gl. 3.-.
Delovske srajce iz dobrega oksforda, — 3 komadi gl. 2.-.	Ženske srajce iz šifona, vezane, — 3 komadi gl. 2.50.
Moške gače iz barhanta ali platna, 3 pari la. gl. 2.50. IIa. gl. 1.80.	Ženske srajce iz močnega platna, z zobeli, — 6 komadov gl. 3.25.
Suknene kape za moške in dečke, — 6 komadov gl. 1.20.	Ponočni korseti iz šifona, bogato okinčani, — 2 komadi gl. 1.80.
Moške kratke nogovice, bele ali barvaste, pletene, — 6 parov gl. 1.10.	Spodnja krila iz surovega platna, šifona in rouges a, — 3 komadi gl. 3.-.
Pot sesajoče kratke nogovice, iz svilnatega finiša, — 12 parov gl. 1.20.	Ženski predpasniki iz oksforda, kretona ali surovega platna, 6 komadov gl. 1.60.
Popotni plaidi, 3-50 metra dolgi, 2-60 metra široki, komad gl. 4.50.	Ženske nogovice pletene, — bele in barvaste, — 6 parov gl. 1.50.
Blago za moško obleko, modno, 3-10 metra, la. gl. 5.50. IIa. gl. 3.75.	Ženske nogovice sesajoče pot, iz svilnatega finiša, 6 komadov gl. 1.20.
Blago za ogrtače, fino, najmodnejše barve, — 2-10 metra gl. 6.-.	Mohairski glavni robci v vseh barvah, — 3 komadi gl. 1.20.
Normalne srajce in hlače iz fine volne, Jäger-jeva sistema, — komad gl. 3.50.	Foilski glavni robci, lepi dessins, — 6 komadov gl. 1.20.
Reformsko normalno perilo (sesajoče pot), srajca ali hlače, po gl. 2.-.	Letni Jersey-jopići iz čiste volne, v vseh barvah, komad gl. 2.50, tamburiran gl. 4.-.
Gumijevo perilo, 2 para manšet, 2 stojčca in 2 zavihana ovratnika, gl. 2.50.	Žepni ropci z barvastimi krajci, dvanajstorična za gospe gl. 1.20, za dame gl. 1.-.

Uzorec

zastonj in franko.